

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ - ਨੰਬਰ ਪੈਂਤਾਲੀਹ

Jeff Pippenger

2026-02-12

ਨੰਬਰ ਪੈਂਤਾਲੀਹ

ਸਮੀਖਿਆ

ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਰੋਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਖਾਇਆ—ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰਚਨਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ “ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ” ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਵਜੋਂ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ‘ਤੇ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ, ਜੋ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੋਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ‘ਤਿੰਨ-ਕਦਮੀ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹਨ,’ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਸੰਫੁਲਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੁਖਾਮੁਖੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਰਬਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਦੀ ‘ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ’ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅੀ ਰਾਹ-ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਤੀਹ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ‘ਤੁਰਹੀਆਂ, ਆਰੋਹਣ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ’ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅੀ ਰਾਹ-ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਤੱਕ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰੰਭਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅੀ ਰਾਹ-ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਹ-ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ‘ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ’ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ 1,260-ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ‘ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ’ ‘ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ 1,260 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਸੀ।

ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵੇਅਮਾਰਕ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਬਣਤਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਸੂਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ

ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ 'ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵੇਅਮਾਰਕ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ' ਵਜੋਂ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਰਖ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਬਾਈਬਲੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਹਨ; ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਅੰਗਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹਨ; ਉਹ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹਨ। ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ, ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸਥਾਪਿਤ ਬਾਈਬਲੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ।

ਨਰਸਿੰਗੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ।" ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਉਚਾਰਣ ਹੈ, "ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ।" ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਉਚਾਰਣ ਹੈ, "ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤੇ "ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਪੈੜਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ waymark ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪੈੜਿਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ waymark ਵਿੱਚ ਗੈਂਗੂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਲਫਾ ਤਿੰਨ ਪੈੜੇ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਪੈੜਿਆਂ ਦਾ ਓਮੇਗਾ waymark ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੈੜੀ waymark ਵਿੱਚ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੈੜੀ waymark ਵਿੱਚ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦੂਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ—ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ 9/11 ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੋਵੇਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਤੱਕ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਈ ਅਯਾਤਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਬਾਈ ਅਯਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

'ਪੰਜ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ' ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਰਕ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਤੀਹ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਪੰਜ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ' ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮਾਰਕ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤੀ ਮੌਸਮ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਕੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਰਚਨਾ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਤੁਰਹੀਆਂ, ਆਰੋਹਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਿਟਮਸ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਸਦਾ ਹੀ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

"ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,' ਤਾਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਸ ਪਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਅਚਾਨਕ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਆਪਾਤਕਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਚਰਿੱਤਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਾਤਕਾਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਧਾਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਕਿਤ ਵਿਪਤੀ, ਸ਼ੋਕ-ਵਿਛੋੜਾ ਜਾਂ ਸੰਕਟ, ਕੋਈ ਅਣਸੋਚੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਪੀੜਾ, ਕੋਈ ਐਸੀ ਗੱਲ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਖੜੀ ਕਰੇ, ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਅਸਲਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿ ਦੀਵੇ ਸਮੇਤ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੇ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਦੀਵੇ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਲਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਕਸਮੀਕ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪੰਜ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀਆਂ। ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਘੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।" Review and Herald, October 17, 1895.

ਜਦੋਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਦਾ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਸਦਾ ਲਈ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੈੜੀਆਂ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਗਮਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਦੇਸ਼, ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੁਹਰ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਐਸਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ "ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਇੱਕ "ਅਚਾਨਕ ਆ ਪਈ ਵਿਪਤਾ" ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਉਸ "ਅਚਾਨਕ ਆ ਪਈ ਵਿਪਤਾ" ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ "ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੇਮਾਰਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪਛਾਣਯੋਗ ਤੱਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਤੁਰਹੀਆਂ, ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ' ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਪੰਜ ਦਿਨ, 17 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਛਿਆਸਠ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹ ਛਿਆਸਠ ਦਿਨ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੈਂਟਕੋਸਟ ਤੱਕ ਦੇ ਪੰਜ ਦਿਨ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਛਿਆਸਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ, ਜਾਂ ਤੀਜਾ ਹਾਏ, ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਿੱਤਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਜਿੱਤਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ—ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ—ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 9/11 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਾਰ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਖਿਆਪਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਾਰ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਖਿਆਪਨ ਦਾ ਅੰਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਤੀਵਰ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯੋਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਓਮੀਗਾ ਅੰਤ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਐਲਫ਼ਾ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਯੋਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਾਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਲੈ ਕੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲਿਟਮਸ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਲਈ ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਪਰਲਾ ਕੋਠਾ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੱਸ ਦਿਨ ਵੀ ਹੈ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਉਹ ਤੀਹ-ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮੰਦਰ-ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਪਰ ਪਤਰਸ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਹੇ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਭ ਵਸਨੀਕੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਬੀ ਯੋਏਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ। ... ਹੁਣ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਇਕੱਠੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਅਰਥਾਤ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ, ਉੱਪਰ ਗਏ। ਪ੍ਰੇਰਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:14-16; 3:1.

ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕੀਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਵਟ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ, ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਦਿਨ, ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅਲਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਪਹਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਮੁਰਦਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ

ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਕਾਲ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਥੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹਫ਼ਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ, 1,260 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਮਾਨ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਲੀਬ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਤੀਸਰੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ 'ਤੇ ਪਤਰਸ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਈਸਵੀ 34 ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਨੇ ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰੀਤੀਮਾ ਤੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਹ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਸੀ।

ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਫੌਜੀ ਟੁੱਕੜੀ ਦਾ ਸੌਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਾਲਵੀ ਟੁੱਕੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਗਤ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਸਮੇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਵੇਖਿਆ, "ਕਰਨੇਲੀਅਸ!" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਔਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਭੇਜ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਪਤਰਸ ਹੈ।" ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:1-5.

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਪਤਰਸ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਦ ਪਤਰਸ ਲਗਭਗ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਾਧਿ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਂਡਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਦਿੱਸਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ ਚਾਰੇ ਕੋਨਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚੌਪਾਏ ਜਾਨਵਰ, ਜੰਗਲੀ ਪਸ਼ੂ, ਰੋਂਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਉੱਠ, ਪਤਰਸ; ਵੱਢ ਅਤੇ ਖਾ।" ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਤਈ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਧਾਰਣ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇ।" ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਨਾ ਕਹਿ।" ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਂਡਾ ਫਿਰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:9-16।

ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕੈਸਰੀਆ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਹਟ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਹ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੂਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭੱਜ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਲਈ ਅਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਠ, ਵੱਢ ਅਤੇ ਖਾ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਝੰਡਾ ਉੱਠਣ ਲਈ ਹੁਕਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੈਰਨੇਲੀਅਸ ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰੀਤੀਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮੁੰਦਰ-ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਾਣੀਆਂ" "ਲੋਕ, ਭੀੜਾਂ, ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ" ਹਨ। ਇਹ ਪਾਣੀਆਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਚਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਨਵਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਕੋਨਾਂ ਤੋਂ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਕੋਰਨੇਲੀਅਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ ਸਨ।

ਪਤਰਸ ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਉਜਲਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ” ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਤਰਸ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਉਹ ਉਜਲਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਝੰਡਾ ਹੈ। ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਝੰਡੇ ਵੱਲ ਜਾਗ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਸੱਬਤ, ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਰਨੇਲੀਉਸ ਉਸ ਝੰਡੇ ਵੱਲ ਜਾਗਿਆ ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੈਸਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ—ਸਮੁੰਦਰ—ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਝੰਡੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਯੋਧਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਕਟ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੇਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਖਿੱਚ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਤਰਸ ਮੱਤੀ ਸੇਲੂਂ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਵਾਲੇ ਕੈਸਰਿਆ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੰਦਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰਿਆ, ਇਹ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ ਦੇ ਅਨਿਵਾਰਯ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਦ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵੀ, ਦੋਵੇਂ ਚਿੱਤਰਣ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ—ਚਾਹੇ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ।

ਦੋ ਕੈਸਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਅਲਫਾ ਪਾਤਰ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਪਾਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੋ ਕੈਸਰੀਆਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਗਵਾਹੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕੋ ਹੀ ਨਾਮ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ—ਮਸੀਹ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ, ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ—ਅਸੀਂ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਠੀਕ ਇਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਰਕ ਕੋਰਨੇਲੀਉਸ ਉੱਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ, ਪਤਰਸ ਉੱਤੇ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਉੱਤੇ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਕੋਰਨੇਲੀਉਸ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਪੜਾਅ ਕ੍ਰਮਵਾਰ

ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਤੋਂ ਯੋਧੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੈਸਰਿਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਤੱਕ ਤੀਜਾ, ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕੈਸਰਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤਿਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੂਰਲੇ, ਰਹੱਸਮਈ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਮੂਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ-ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰਿਆ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸੀ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਚਰਚ-ਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਰਾਜ-ਕਲਾ ਦਾ।

ਕੈਸਰੀਆ ਤੋਂ ਕੈਸਰੀਆ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਯੋਧਾ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਤੀਜੇ, ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੰਦਰ-ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਨਗਰੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਰਸ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਤੋਂ ਕੈਸਰੀਆ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਅਰਥਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇ-ਮਾਰਕ ਉੱਤੇ ਗਧੇ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਯੋਧੇਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਕਦਮੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਹੈ—ਅਰੋਹਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨਿਆਂ। ਮੱਤੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਏਗਾ। ਜਿਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਤੇ, ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ, ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰੋਹਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਰੂਬਰੂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਰੋਹਣ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਕ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਵਜ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਦੋ ਚੇਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰਦੇ ਦੇ ਫਟ ਕੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨਾਲ।

ਹੁਣ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਨੇਰਾ ਛਾਇਆ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਏਲੀ, ਏਲੀ, ਲਮਾ ਸਭਕਤਾਨੀ? ਅਰਥਾਤ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਮੱਤੀ 27:45, 46.

ਯੋਧਾ ਵਿੱਚ, ਛੇਵੀਂ ਘੜੀ ਉੱਤੇ, ਪਤਰਸ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਹੈ—ਗੁੰਮ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਗਏਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਉਹ ਵਿਛੋੜਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਚਲਹੇ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰੋਹਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼। ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਉਸ ਵੇਮਾਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੇਲਿਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਖੇਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ

ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਾਲੀ ਦਿਨ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਪਤਰਸ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ, ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵੱਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਧਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ; ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਹੀ ਪਾਨਿਯੂਮ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਇਸਲਾਮੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਗਧਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਤਰਸ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।